

На вокзалі у Миргороді вас зустріне Гоголь

Кореспондент газети “Львівський залізничник” побувала на Сорочинському ярмарку

Побувати на Сорочинському ярмарку у Великих Сорочинцях на Полтавщині було мою давньою мрією, яка цього літа нарешті здійснилася. Хотілося відчувати атмосферу ярмарку, дух того краю, де народився видатний українець Микола Гоголь. На ярмарку мене найбільше цікавили вироби умільців із Полтавщини, хоча свою продукцію пропонували майстри з усіх куточків України, крім того, на гостей свята праці чекав багатий творчий дарунок від народних колективів Полтавщини, Центральної та Східної України, які виступали на п'ятьох сценах ярмаркового містечка. А ще я хотіла поспілкуватися зі самим Миколою Гоголем, в образі якого впродовж дев'яти років виступає актор Полтавського музично-драматичного театру ім. М. Гоголя Богдан Чернявський. Розмова з актором відбулася після його виступу на головній сцені ярмарку.

– Сорочинський ярмарок користувався великою популярністю ще за часів СРСР, – розповідає Богдан Чернявський. – Після перерви він відновив свою роботу десь у 1967 році. За часів неза-

лежності України проводиться постійно, а із 1999-го отримав статус Національного ярмарку. Упродовж усіх цих років дійство Сорочинського ярмарку розпочинає Микола Васильович Гоголь,

під'їжджаючи до головної сцени на возі, запряженому волами. За ним їдуть персонажі: Солопій, Черевик, Хівря, Цибуля, Дяк, Чорт. Моїми попередниками, які виконували роль Гоголя, були заслужений артист України Валерій Івакін та інші актори Полтавського музично-драматичного театру ім. М. Гоголя.

– Що відчуваєте, коли перевтілюєтеся в Миколу Васильовича?

– Якщо згадати перший-другий ярмарки, у яких почав брати участь, то, звичайно, дуже хвилювався, адже чудово розумів відповідальність ролі, яку виконую. Це ж потрібно не лише зовні бути схожим, але й перебуваючи в образі, зустрічати поважних гостей, спілкуватись з ними, промовляти гоголівські тексти з головної сцени ярмарку. Це вже зараз я, як кажуть, вжився в образ, більш виважено ставлюся до цієї ролі.

Якщо згадувати давні часи, то такі ярмарки проводилися у вересні, а не влітку, і загалом на Полтавщині подібних ярмарків проводилося достатньо, але врешті саме Сорочинський завдяки однойменному твору славетного митця Миколи Гоголя залишився у віках і переріс у довготривалий проект, на який приїжджає чимало гостей не лише з України, але й із-за кордону. Тому й зараз залишилося почуття відповідальності. Загалом мені подобається тут бути, спілкуватися з цікавими людьми з України, Італії, Росії, Білорусі та інших держав, серед яких трапляється багато письменників, журналістів, акторів, політиків. Доводилося, до речі, спілкуватися та фотографуватися на згадку і зі львівськими залізничниками.

– Чи бував Полтавський музично-драматичний театр із гастролями у західному регіоні України?

– Колись давно ми приїздили до Львова, але за часів незалежної України ще не гастролювали у столиці Галичини. Щоправда, у 2005 році у Львові я був як актор, але не у складі одного з російських комерційних театрів. Ми виступали на сцені Львівської опери. Львів загалом дуже люблю, знаю, що тут збережені потужні театральні традиції. Серед львівських акторів є мої друзі. Пригадую, що у 2004 році заньківчани до Полтави привозили виставу “Наталка Полтавка”, “Сава Чалий”. А от у 2010-му наш театр приїжджав у Тернопіль на фестиваль “Тернопільські театральні вечори” з виставою “Шинель” за однойменною повістю Гоголя. Це власне був мій режисерський дебют.

(Закінчення на 6 стор.)

На фото: пам'ятник Миколі Гоголю “зустрічає” пасажирів перед залізничним вокзалом; воли – символ ярмарку; учасники Сорочинського ярмарку; вироби народних майстрів

